

Tuyển tập

Những bài thơ – truyện
dành cho trẻ mẫu giáo

Tác giả: Nguyễn Thị Kim Nhung

Chú Dê Đen

MẪU GIÁO 5-6 TUỔI

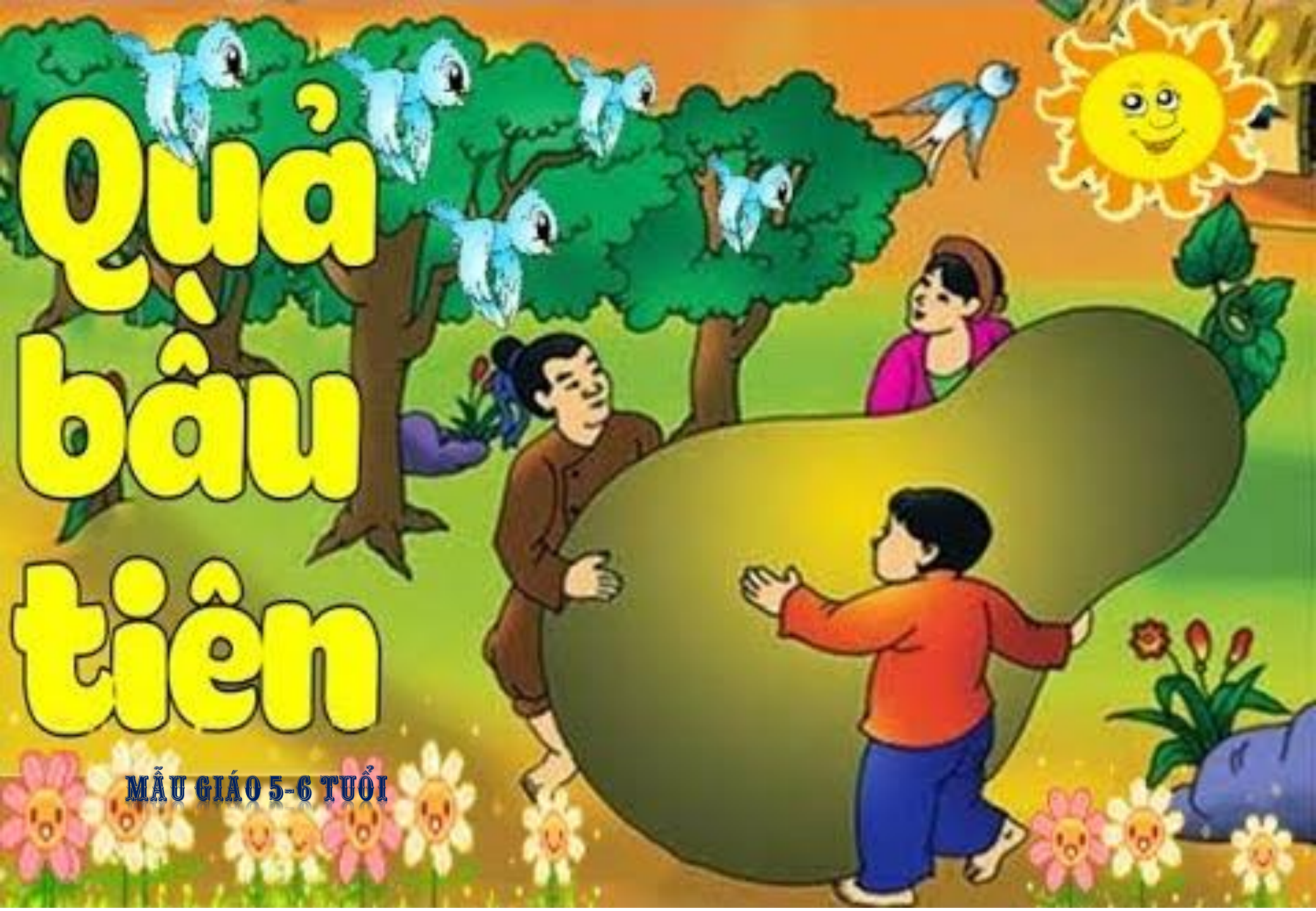
Dê Trắng đi vào rừng
Tím những chiếc lá non
Uống dòng nước suối ngọt
Bỗng đâu, Sói bắt chợt
Nhảy ra và quát hỏi
“Dê kia, mày đi đâu?”
“Tôi đi tìm lá non
Và nước suối để uống”
“Mày có gì ở chân?”
“Chân tôi thì có móng”
“Trên đầu mày có gì?”
“Trên đầu tôi có sừng”
“Trái tim mày thế nào?”
“Tim tôi đang run sợ”
Sói cười vang đất trời
Ăn thịt luôn Dê Trắng

Một hôm chú Dê Đen
Tới khu rừng của Sói
Để tìm ăn lá non
Và dòng nước suối ngọt.
Sói đã ngồi đợi sẵn
Quát hỏi chú Dê Đen:
“Dê kia, mày đi đâu?”
“Tôi tìm kẻ gây sự”
“Mày có gì ở chân?”
“Chân của tao bằng thép
Và có móng bằng đồng”
“Trên đầu mày có gì?”
“Trên đầu tao có sừng
Được làm bằng kim cương”
“Tim mày thấy thế nào?”
“Trái tim tao bằng thép
Muốn cắm sừng kim cương
Vào bụng Sói gian ác
Này Sói, hãy đến đây!”

Sói nghe lời sợ quá
Vội vã chạy mất tăm
Không ai trông thấy nữa
Dê Đen thật dũng cảm.

Quả bầu tiên

MẪU GIÁO 5-6 TUỔI

Ngày xưa, một chú bé
Nhà nghèo nhưng tốt bụng
Thích giúp đỡ mọi người
Và mọi vật xung quanh
Cứ mỗi độ xuân về
Chim chóc lại ríu rít
Kéo nhau về làm tổ
Hót vang quanh ngôi nhà
Một hôm, có con Cáo
Bắt chim Én đầu nhà
Chim Én còn non nớt
Gãy mất đôi cánh non
Chú bé vội lao ra
Cứu ngay chim Én nhỏ
Chú vỗ về chăm sóc
Làm cho Én cái tổ
Chăm Én ăn mỗi ngày

Mùa thu đã đến rồi
Từng đàn Én hồi hả
Về phương Nam tránh rét
Én nhỏ nhìn phân vân
Mãi lưu luyến không rời
Chú bé âu yếm bảo
“Én cứ bay theo đàn
Kẻo mùa đông lạnh lắm
Đến mùa xuân ấm áp
Én lại về với anh”
Én tung cánh bay lên
Trời mùa thu xanh biếc
Mùa xuân đã đến rồi
Én nhỏ cũng tìm về
Ngôi nhà xưa đầm ấm
Vui mừng thấy chú bé
Ngồi đan sọt giữa sân

Én chao liệng sà xuống
Tặng chú bé hạt bầu
Chú vun trồng chăm sóc
Bầu nảy mầm thành cây
Ra hoa và kết quả
Một quả bầu khổng lồ
Khi chú bé bỏ ra
Ôi, thật là kỳ diệu
Bên trong quả bầu tiên
Đầy vàng bạc châu báu
Tên địa chủ trong vùng
Cũng muốn quả bầu lạ
Bèn bắt ngay Én nhỏ
Bẻ gãy đôi cánh mỏng
Rồi giả vờ khóc thương
Mang về nhà chăm sóc

Mùa thu lại đến rồi
Hắn ném chim Én nhỏ
“Én con mau bay đi
Tìm cho ta hạt bầu”
Mùa xuân Én trở lại
Đem theo một hạt bầu
Tên địa chủ hí hửng
Đem gieo và canh giữ
Suốt cả ngày lẫn đêm
Khi quả bầu đã già
Hắn tham lam chiếm giữ
Quả bầu được bỏ ra
Ôi, chỉ toàn răn rết
Trong quả bầu xông ra
Tên địa chủ xấu xa
Bị răn kia cắn chết
Đáng đời tên địa chủ
Độc ác và tham lam.

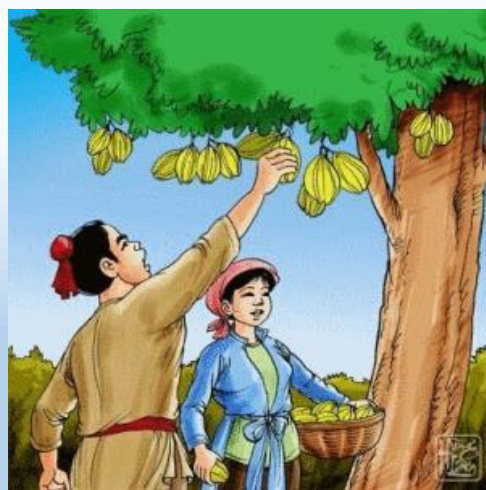
ĂN KHÉ TRẢ VÀNG

Mẫu giáo 5-6 tuổi

Chuyện kể ngày xưa, ngày xưa
 Cha mẹ mất sớm, anh em sống cùng
 Người anh không muốn ở chung
 Nên ra quyết định, phân chia gia tài
 Người anh vốn tính tham lam
 Ruộng vườn, nhà cửa anh giành riêng anh
 Người em lại quá hiền lành
 Nhận túp lều nhỏ, mảnh vườn trồng cây
 Chăm cho cây khế ngày ngày
 Cày thuê, cuốc mướn, em không phàn nàn
 Năm ấy, cây khế trong vườn
 Bỗng sai trĩu quả, ngọt ngào hương thơm
 Người em thấy thế mừng thầm
 Khế kia mang bán, sẽ đóng gạo đầy
 Một hôm, Phụng Hoàng đến đây
 Bay quanh cây khế, ăn ngay quả vàng
 Người em quý lạ van lơn
 “Công ta khó nhọc chăm nom suốt ngày
 Nay quả khế đã chín cây
 Chờ ngày hái quả, sao mà đến ăn!”
 Chim đáp với người em rằng
 “Ăn một quả, trả cục vàng
 May túi ba gang, mang theo mà đựng”

Một ngày chim lại đến ăn
 Đưa người em đến đảo hoang đầy vàng
 Em lấy đủ túi ba gang
 Phụng Hoàng bay đến đưa em về nhà
 Những ngày nghèo khổ đã qua
 Em mang vàng bạc phát ra người nghèo
 Nghe tin cây khế lạ kỳ
 Người anh tính kế, đổi nhà với em
 Năm sau, khế trĩu quả thêm
 Chim lại bay đến, ăn liền quả ngon
 Anh vờ khóc lóc van xin
 Phụng Hoàng cất tiếng, anh ngừng than van
 “Ăn một quả, trả cục vàng
 May túi ba gang, mang theo mà đựng”
 Người anh nghĩ bụng mừng thầm
 Mười hai gang mới đựng nhiều vàng hơn
 Hôm sau, chim vẫn giữ lời
 Đưa anh đi đến đảo hoang lấy vàng
 Túi vàng có mười hai gang
 Chim bay mỗi cánh, bảo anh bỏ vàng
 Người anh ôm túi khăng khăng
 Không muốn bỏ bớt chút vàng nào đâu
 Phụng Hoàng bực tức nghiêng đầu
 Hất người anh xuống biển sâu muôn đời.

BA CHÚ HEO CON

MẪU GIÁO 5-6 TUỔI

Ba chú heo đã lớn
Phải tự đi xây nhà
Anh Cả lười biếng quá
Vội vã làm nhà rơm
Anh Hai cẩn thận hơn
Xây nhà bằng cây gỗ
Heo út tính chăm chỉ
Lại khéo léo rất nhiều
Út xây nhà bằng gạch
Chắc chắn biết bao nhiêu
Một ngày, Sói gian ác
Thổi bay nhà bằng rơm
Anh Cả chạy sang nhà
Anh Hai xin trú ngụ

Sói ta thật dũng mãnh
Hít một hơi thật sâu
Thổi bay nhà bằng gỗ
Hai anh em buồn rầu
Chạy sang nhà heo út
Sói có thổi bao lâu
Nhà vẫn không bay được
Sói leo lên mái nhà
Chui vào trong ống khói
Heo út mở nắp nồi
Nước đang sôi sùng sục
Sói rơi tõm vào trong
Hết đời anh chó sói

